

Sevgili İsmail SEYHAN'a...

Arif TATAR

YETMİŞ YIL SONRA

Yıllar öncesi onlar,
Öylesine bahtiyar...
Hep girmişlerdi şevkle bu kapıdan,
Eriyip tükendi sisli mor dağlar...
Şimdi onlar sevimli bir ihtiyar...
Bir köşede hüzünlü neyi bekler?
Çok geçmeden geldi o yağız gençler...
Öptüler ellerini,
Sildiler gözlerini!..
Bil, bugün yetmiş yıl geçti aradan,
Kalmadı hiçbir iz müzmin yaradan!..

***

Yine ufuklar kızıla boyalı,
Meşhur cepkeni meçhule asalı,
Oldu kaç yıl tepeleri aşalı?!
Şimdi de geçse o genç MTA'lı!..
O garip ihtiyar öyle çökmüştü!..
Neyi bekliyordu bir akşamüstü?
Çok geçmeden suya gölgeler düştü...
Tekrar gelir mi o genç MTA'lı!..
Var mıdır bundan da güzel misali,
Aldım öteleri açan visali...
"Adam gibi olmalı,
Olursa MTA'lı!"
MTA'lı olmak bir gönül işi,
Tam zamanı görmek, ulu geçmişi...
Öyle derindi o sesin gelişi...

***

Her dem filizlenen özümdeki semeresi,
Sanılmasın bu kelimelerin şiircesi.
Bir göreydim bitmeden ömrümün son gecesini,
Bilmem ki çözülür mü, gizem yüklü hecesi!..

***

Bugün yetmiş yıl sonra...
Neler değişti neler,
O yüzler aynı yüzler
Yine bu gece ufuklar kapkara,
Tanyeri açmadan sakın ha gitme!
Ne olur üzülme; sen, hiç üzülme!
Şimdi çıkagelir bir MTA'lı...
Söyle, son sözüm sana ne olmalı?
Görürsem onun gibi MTA'lı!...